

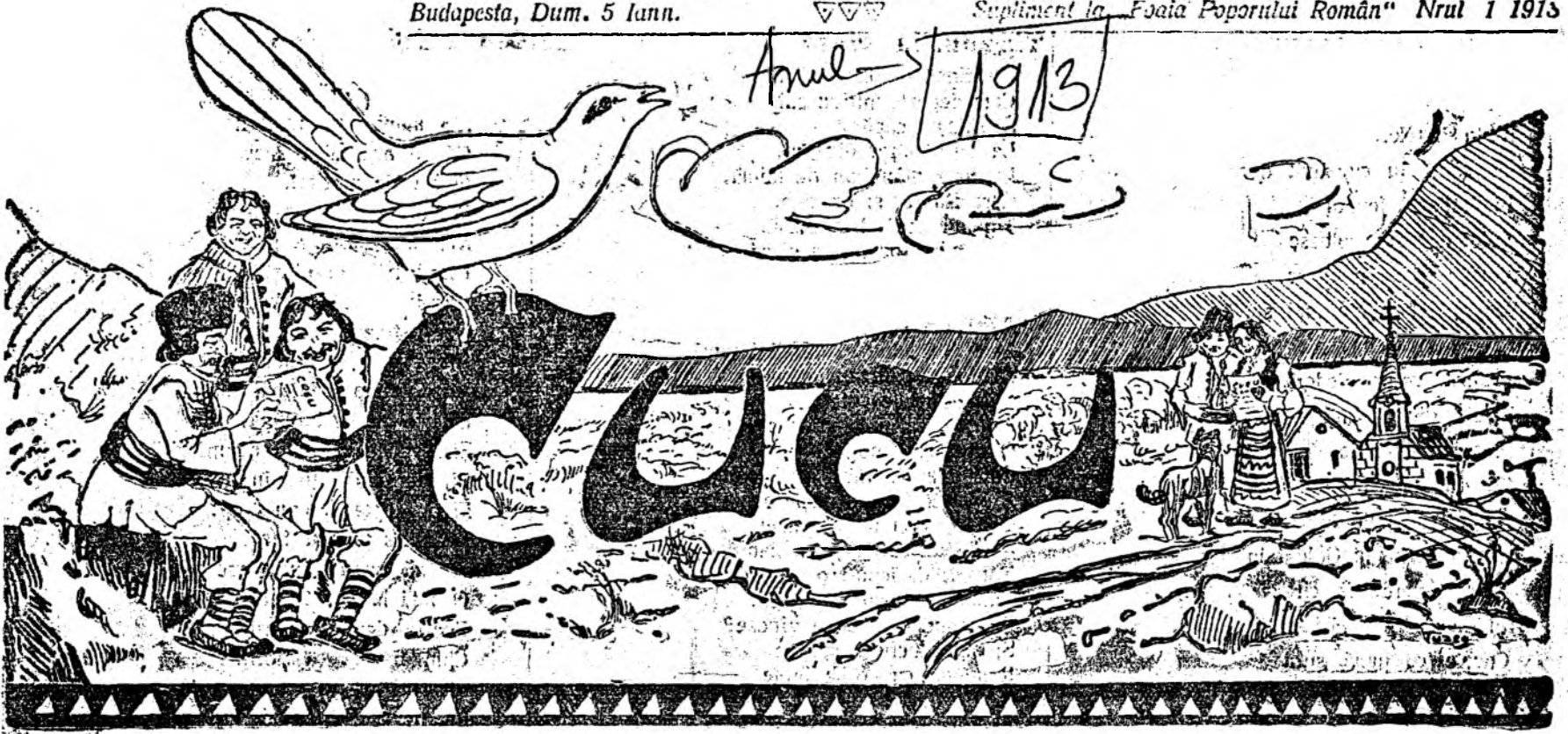
Mr. 677-75

P. 3927/19

Budapesta, Dum. 5 Iann.

Supliment la "Foaia Poporului Român" Nrul 1 1913

Anul 1913

Ce ar vrea Muscanu?

S'a dus trimisul țarului la București, să predea lui Vodă Carol bastonul de mareșal și salutul țarului.

-- Sire, a zis trimisul către regele Carol, iată aci bastonul ăsta, ian' lovește coala in cei-ce șed pe bancă aci (arătând spre banca unde se văd șezând doi soldați: unul german, altul austriac).

-- Sire, a răspuns Vodă Carol la rândul său, bastonul ce-mi înfundeți este prea slab pentru cea de coala. Inșă ași dori să-l rup de getele dășmanului celor de pe banca acia!

Cucu la Neraslatina

Cucule din Budapesta
 Vino în Neraslatina
 Și cântă tu cu mult dor
 În mijlocul fetelor
 Cele negre se albesc
 Cele albe se mânjesc
 De spălat nu se mai spală
 Ci își dau cu rumeneală,
 Frunza verde d'ederă
 Fetele din Slatină
 Fiecare Sâmbăta
 Se duc la Oravița
 Buzunarul plin de bani
 Se duc până la Goldstain
 Frunza verde de cireș
 Și iau zdrențe jidovești
 Cucule cu pană sură
 Cântă-le cu mare gură,
 Așa tu să le cântă
 Că și iau zdrențe jidovești,
 E un nume din străine
 Și să vă fie iușine
 Unei fete române
 Lucru străin e purta
 Nelesut de mâna ta
 Căci acum 'n sat la noi
 Fetele nu țese 'n război
 Dar de ce să scriu atâta
 Căci cerneala s'a sfârșit
 Dar de s'a sfârșit cerneala
 Toțuși a rămas ocară
 Să vă faceți lucrurile
 Voi fete cu mâinile
 Și nu cu mașinele
 Și 'n război de voi lucrate
 Nu din ducean cumpărate!

P. G. și S. V.

N'are încotro, săracul

Domnul întâiu: — Te duci și D-ta la adunarea de astă seară? Aud că profesorul Vorbărescu va ține un discurs.
 Domnul al doilea: — Da.
 Domnul întâiu: — Ascultă de mine și nu te duce. Am auzit că Vorbărescu îl teribil de plictisitor.
 Domnul al doilea: — Imi pare rău, dar sunt silit să mă duc: ieu sunt profesorul Vorbărescu.

Țiganul la vînat

Un țigan noptase odată
 Cam departe într'un sat
 Și sălaş a căpătat
 La un vînat din sat,
 La un român bun de inimă,
 Care i-a dat și de cină.
 Țiganul sezând la masă,
 A mâncat tocmai ca șiasă
 Și săturându-se zise:
 — De când mama m'a făcut,
 Așa cină n'am avut,
 Deci v'ăș ruga să-mi dați samă,
 Asta cină cum se chiamă?
 Că eu baciule voiesc
 Și acasă să-mi pregătesc
 O așa cină bogată.
 Cum n'am mâncat nici odată.
 Atunci Românul îi spuse:
 (Nimic de el nu ascunse),
 — Asta-i carne și cu zamă,
 Tocană de iepuri o chiamă.
 Țiganul se cam întistază,
 Că iepuri cum o se vîneze?
 Și acest lucru îi spuse:
 Românul cu vorbe bune
 — Te duci tiptil prin pădure
 Și cum iepure zărești
 Să nu te mai lași de dânsul,
 Ci mereu să-l goriești.
 Eurele cum te vede
 Se suie în vre-un arbore.
 Tu când vezi că a ajuns vîrful
 Să te sui iute la dânsul.
 Il poți piinde ca din oală
 Il poți trage în frigare
 Și se faci o cină mare
 Dară una se fini minte
 Că d'o astfel de friptură
 Se umplă până creapă
 Cel ce s'ar încumeta
 Se o mănca fără sare.
 — Auzind țiganul astfel,
 Acasă când a ajuns
 La un vîr al său mai tiner
 De vînat de iepuri ia spus,
 Și cum ei s'au sfătuit
 La pădure au pornit
 În care nu mult umblară
 Până o veveriță aflară
 Pe care mult o alungară,
 Veverița ca se scape
 S'a urcat într'un arbore
 Iar țiganul spre tulpină
 Mergeau cu voia deplină
 Când văzură veverița
 Tocmai în vîrf pe-o crenguță
 Zise cel ce mai mîncase iepure
 Eu mă duc până acasă
 Să aduc puțină sare
 Iară tu deloc te sule
 Și îl piinde frumuseț
 Și te coboară cu el
 Și te apucă și-l despoaie
 Strânge și puține lemne
 Că eu vin cât mai în vreme
 Și o să facem o mîncare
 Așa precum n'a mai fost
 Nici când la neamul nost.
 Isprăvind aceste vorbe
 A și plecat după sare
 Iar ortacul său iubit
 În arbore s'a suit
 Că ce o fi făcut el bietul
 Și ce-o fi isprăvit
 Atâta e de știut
 Că așzând el din arbore
 El pe loc a și murit
 Iară celalalt cioroi
 Pe când s'a întors 'napoi
 Cu sare și usturoi
 Cum la arbor a sosit
 Pe cel mort la ocărit:
 »Văzuși tu om fără cale
 Ce nu mi-ai dat ascultare
 Ce mîncăși? tu lacom mare
 Un iepure întreg fără sare
 Ai murit și ai crepat
 Ca un mare dărănat.
 Ce n'ascultă de bun sfat
 Vezi, acum te-ai învățat
 A mai mîncă nesărat!

Din satul nostru

Gătaia noastră-l orag
 L'o ajuns prea mult necaz
 Că și apa ni-o inecat
 Fetele de măritat.
 Pețitori mulți le-a văzut
 Nici una nu le-a plăcut.
 Una-i bălă și pluștită
 Alta-i neagiă gârbovită,
 Una-i tineră ușoară
 Alta-i o babă frumoasă,
 Auzi draga mea bătrână
 Uită-te tu în fântână,
 Și-i vedea, cât ești de mândră
 Ei, dar dinții ți-s în gură.
 Fivor șapte, de nu-s opt
 Acela is toți la loc,
 Frunza verde lemn uscat
 O fată la noi în sat
 Foarte des a povestit
 C'un bărbat căsătorit.
 El cam merge sara 'n sat
 La neveste cu bărbat
 Fata mea, el nu-i de fine
 Dragu meu tu nu faci bine
 Stăi tu la nevasta ta
 Lasă fata 'n casa sa
 Nu umbla după plăcinte
 Că la buze tu ti frige!

Iosif Rămnicianțu.

Vis rău

— Azi nu mă scol, că mă simt foarte obosit.
 — De ce? Doar ai dormit toată noaptea.
 — E drept, dar am visat că am tăiat doi stânjini de lemne.
 *
 — Ce naib' cioroiule, iarăș ai stat la răcoare?
 Ce ai făcut iarăș?
 — Ce să fac? Ia o nimica toată. Am găsit ciasul unui domn.
 — Dar bine, asta nu e vre-un păcat.
 — Vezi bine că nu. Dar vezi, m'a pus dracul că găsii ciasul ăla nainte de ce-l pierduse domnul.

În cinste

Mama (care prinde profesorul de muzică sărutându-i fata): — Ce faci, domnule? Pentru asta îți plătesc ieu?
 Profesorul: — Nu, doamnă, asta-i degeabă.

Măgarul și cățelul

Un măgar dintr'o curte domnească lucra din greu toată ziua, cărând la povară și în loc de a căpăta hrană bună și cu îndestulare, căpăta bătaie fără milă dela toți servitorii și curtenii. Un cățel ce încă era în curte, nu lucra alt-ceva, de cât se lingusea domnului său, îl lingea cu limba, îl mîngăia cu piciorușele sale mici, și cu toate acestea domnul său îl iubea foarte mult, încât îl culca cu sine.

Măgarul, măgar, socotea, că pe el pentru aceea îl poartă așa de rău fiind-că nu face și el ce face cățelul, adică nu se lingusește ca cățelul.

Intr'o zi când domnul dormea afară în foisor, fiind ușa deschisă, măgarul se sui încet pe trepte și apropiindu-se de domnul său, își puse picioarele pe dânsul, începu a-l mîngăia cu capul său cel mare și vru tot odată să-l desfăteze cu glasul său cel grosolan. Domnul speriat din somn, strigă pe slugi, cari sărind cu toți, îl bătură foarte urât pe bietul măgar pentru proslia lui. Așa pătuse și dintre oameni unii cari se apucă de lucruri, care nu s'ar ținea de ei. Căci alt-cum se fac de răs și de rușine între cei din care au făcut parte.

P. Curt.

Cătănești

Doamne cum plâng mamele
Când se duc regutele
Și se uită'n urma lor
Vărsând lacrimi de dor.
Plâng cu foc și se zdiobesc,
Căci copii șii dolesc.

Numai mama mea nu plânge
După mine nu se fiânge,
Nu mă plânge, n'are cine,
Eu în lume n'am pe nime.
N'am nici mamă, n'am nici tată,
Sunt străin în lumea toată.

Nici eu n'am se mai suspin,
Că'n tot locul sunt străin.
Fie unde'n lumea n'treagă
Știu că viața mea mi neagră.

Când eram copil odată,
Vărsam lacrimi ziua toată,
Fără dor, fără durere
Vărsam lacrimile mele.

Dacă o crește, m'am gândit,
N'oi mai plânge nici decât.
Dar viața mea amară
Tot în lacrimi o duc iară.
Tot în lacrimi și suspine
Și'n dureri ca vai de mine.
Căci așa mi-a fost norocul

Să vărs lacrimi în tot locul
Și toți anii mei de rând
În dureri să-i trec plângând.

— Amintiri din viața mea de cătănie. —

Frunză verde de trifoi
Trimitem un vers și noi
Frunză verde și una
Chiar dela Budapesta,
Căci noi de când cătănim
Mult Doamne mai suferim
Tot năcazuri cătănești
Cu porunci împărătești
Care cum se poruncesc
Deloc să și implinesc
Că mă scol de dimineată
Imi iau pușcălița în brață
Ea cu mine nu vorbește
Fără dansa mă șitește
Se o frece, s'o pușulesc
La mine să nu gândească
Unsoare, ulei să-i dai
Unsoare, ulei să-i dai
Pe cinci zile patru pițule
Apoi n'am ce vă mai spune
Cinci îi dai la spălătoare
Cinci pe vics cinci pe unsoare
Și de opt înțiu în țibac
Și de nouă înțiu în vinars
Și-apoi trage la necaz
Și de unu-mi iau țigară
Să am la spațiu afară
Frunză verde de viăstari
Am ramas cu un crețari
Ala-l pierzi prin bazunar
Căci soldatu-i fâlos tare
Tri pițule în jeb de are
Se ține că-i gazdă mare
Pleacă merge'n preumblare
Se bagă într-o crismuliță
Și vai de-alui punguliță
Bate'n masă, poruncește
De crismarul ștricește
Câte feluri de vin ai
Mie din cel bun să-mi dai
Și-apoi când din crăsmă ese
La căsarmă căi sosește
Și la poliță privește
Din cinci pițe tri mai vede
Și-apoi căi oțenăză — odată
Iară când ieși la câmp
Văzând plugurile arând

Și eu muștrulină flămând
Nu te întreabă poți nu poți
Comanda sună la toți
Și înainte și îndărăpt
Până scuipi sânge din piept
Căpitanu așa zicea:
Puștile se pușluluiți
La vizită să ieșiți
Dar de vor fi ruginoase
Pune-v'oi fiară pe oase
Și de vor fi ruginite
Pune-v'oi fiară cumplite,
De nu miți credea pe mine
Veți vedea acuși mai bine
În Octomvrie ce vine
Fiți feciori cu voiea bună
Că împăratul ne cunună
Peste-o lună peste două
Și ne îmbracă în haine nouă
Și ne pune'n iând frumos
Și plecăm din Pesta jos
Ca să facem exercițiu
Cum vrea domnu ofițer.
Dela toamna din colea
Cătănească cine-o vrea
Cătănit'am eu destul
De mi aciu sufletul
Fraților, așa zău este,
Cătana zău pătimește
Căci nu-i voinic cel cu peană
Că-i voinic cine-i cătăne
Nu-i voinic cine se ține
Căi voinic cu-i îi stă bine.

Căldare

Ucenicul de păpuțar:

— Așa țigară faină, în cisme așa rupe! Tre-
bue că a băgat și Dumniău undeva la tureac
țigara aceasta și a uitat să o scoată.

Nu amăna pe mâne

Bărbatul: — Am adus două bilete de
teatru.

Femeia: — Bine, mă și duc să-mi pun pă-
lău.

Bărbatul: — Bine faci. Sunt sigur că vei
fi gata la vreme: biletele sânt pentru mâne
seară.

Willy îi copil deștept

Mama: — Willi dragă, de câte ori n'asulli
de mine, îmi crește câte un păr alb.

Willi: — Drace, mamă, rea trebuie să mai
fi fost și mata când erai mică: vezi copul br-
nici.

Poezii populare

Foaie verde de săcară,
Ști mândruță astăvară,
Când umblam noi doi pe afară
Foaie verde din izlaz,
Când ședeam noi pe prilaz,
Când dela joc noi plecăm,
Cătră casă noi porneam,
Tu plecai pe drum acas',
Eu veniam iar la prilaz.
Tu veniai iar în grădină,
Ști la tufa de ghiorgină.
Și frumôs noi ne iubeam,
Amândoi ne drăgosteam

Țucuți mândio ochii tăi,
Dar frumos te uii cu ei.
Țucuți mândro a tale buze,
Că-s subțiri ca niște frunze.

Foaie verde, flori de toamnă,
Mândra mi-a fost ca o doamnă,
Foaie verde de sălată,
Am iubit-o ș'am lăsat-o.
Spicuți verde din izlaz,
La mândra-i cam năcaz,
C'am iubit-o și o las.

Mândro, șase luni de zile
Te-am iubit destul de bine,
Dar acu' de două luni
Te-am uitat: pentru minciuni.

Trimisă de

Alexandru Raica

Neraslatina

Janoș țiganul și boerul.

(4) — Poveste —

Ortacul lui care merse se găsească cismă-lă-
sată de ei în drum tot merse cât merse până
ce văzând că a trecut de locul unde a lăsat-o
se întoarse înapoi, și merse până ce ajunse
iar la locul unde și-a lăsat ortacul cu capra.
Văzând că ortacul lui s'a dus cu capra — cu
tot, haid și el înainte, crezând că doar acela
n'a voit să aștepte în drum după el, ci a
scurtat din drum mereu.

Așa au ajuns apoi acasă în satul lor, fără
de capra fără de cismă și cu vremea pier-
dută. Ce au făcut, nu știu, destul că Janoș țig-
ganul cel mai tinăr, după ce se săturase toți
de carne a luat pielea cea de capră și s'a
dus la o baltă de apă zicând că merge să bea
apă, și se ascundă pielea.

Ajuns la baltă bău iel întâiu; apoi umplu
pielea cu apă și luând o nuia de tufă începu
să deie în pielea plină cu apă, strigând cât
și încăpea pădurea:

— Lasă-mă bade, că eu n'am furat-o! Tata
a furat capra!

Auzind dada cel bătrân că ce zice Janoș
feciorul lui, zice cătră cei doi feciori:

— Auziți că l'a prins gazda caprei, iar a-
cum îl bate ca pe sac. Auziți ce zice că eu
am furat capra?!

Cei doi feciori de groază și de spaimă îm-
pietnă cu dada lor o tulără la fugă; și nu
se opiră pînă în fața bordeiului, ba chiar
în fund de după foc.

Acum Janoș crezând că frații lui cu carl a
făcut numai o glumă, a luat-o la talpă cu dada
cu tot de frică să nu-i prinză și pe ei ci-
neva. S'a reîntors iară la foc și mai puse carne
pe foc. Mai mănca una colea știi țigănește,
luă carnea rămasă pe spate și porni cătră casa
unde îl așteptau cei trei voinici cu ochii încl-
bași de spaimă. Cum îl văzură, se începură cu
gura pe el că: Măi! dar de ce ai spus că da-
da-i vinovat, că el a furat capra? și că teacă
și că pungă. Apoi dada se sculă și zise:

— Alei măi Janoș! măi, pe tine te va minca
tennițele varmegii, că ești un tâlhar, și un
blăstănat. Dar de ce ai pus vina pe mine?
Apoi ce e mai mult că toți trei era gata se
sară în cap în bietul Janoș. Care văzând că
ce vreau cu el își luă rămas bun țela el, și
se cam mai duc.

(Va urma)

**ELKÁN
SI GERÖ**
măestri blănari,
**BUDAPESTA,
Petöfi-utca 5**
Expoziția per-
manentă:
**Andrássy - ut
27.**
Journal de modă
gratuit. — Prețuri
fixe ieftine.

A. RAZA
croitor pentru bărbați
Budapest, V., Nádor-u. 28.
Recomandă publicului românesc de pre-
tutindeni atelierul său de croitorie bine-
asortat cu stoffe veritabile englezești.
Croiu elegant. Prețuri culante.

Ceas cu lanț.
1 ceasornic numai cu 1 cor. 90 f.
Fiindcă am cumpărat cantități mari de
ceasornice trimite casa de export iscalită
mai jos; un ceasornic de precizie aurit
care merge 36 ore. Ceasornic de precizie
Anker cu lanț frumos numai 1 cor. 90 f.
cu o garanție în scris de trei ani. Expe-
diție cu rambursă prin casa de export
de ceasornice

ERNST HOROVITZ.
K r a k a u, 4/7, Szewska No 4.

Instruez elevi și elevs în măestria
cusutului și croitului
după sistem francez și englez. Ele-
vii cari termină cursurile, primesc
diplomă pe baza căreia pot să de-
schidă atelier. Pentru cei ce știu
coase e curs separat de croit.
Georgina Missics
BUDAPESTA, Erzsébet-körut 15, III/31.

Covoare și candelabre
ieftine.
Am onoare de a aduce la cunoștință m.
st. public, că am avut ocazie de a cum-
păra o cantitate mai mare de **candelabre**
moderne cu prețuri de ocazie, cari le
vindem cu covoarele persiane cari le mai
avem în depozit pentru ori ce preț
acceptabil.

Ozv. Braun Ignáczné és Társa
Bpest, Mérleg-u. 2. (Palatul Gresham).

Citiți și răspândiți pretutindeni
„FOAIA POPORULUI ROMÂN”
Un număr
4 fileri ::

ATENȚIUNE!

„Foaia Poporului Român” foaia
plăcută țărănilor și inteligenților
deopotrivă 4 fileri. — „Foaia
ilustrată” (autoeditată pe 16 pa-
gini) format plăcut, modern, cu
bogate și frumoase ilustrații,
cu un cuprins literar bogat 10
fileri. — „Cien”, foaie umo-
ristică 4 fileri. — Toate trei
toate laolaltă numai 12 fileri.
Abonamentul pe un an
la toate 3 foile e 7 Cor.

„SENTINELA”

instituit de economii și credit
ca societate pe acții în
Satul-nou. (Révaujfalu).

Plătește după depuneri 6%

și darea de venit cu începerea dela 1 Ianuarie
1912. — Se primesc și depuneri săptămânale
cu asigurare pe viață. Pentru trimiterea ba-
nilor prin poșta se dau cecuri.

Direcțiunea.

In interesul tuturor menajerelor!

Numai lădițele și pachetele
cari port morișca de cafea ca
marcă înregistrată, conțin neîn-
trecutul și de mult aprobatul
»Veritabilul: Franck« adus la
Cafea din fabrica în Kassa.

De aceea se recomandă îngrijire la cumpărare

Măestru blănar american, american furrier

Sternlicht Armin

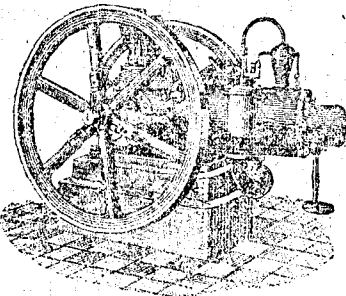
Budapest, V., Nádor-utca 11.

Să vorbește românește, nemțeste, franțuzește și
englezește.

Recomandă magazinul său bogat asortat de blă-
nării fabricație proprie executarea cea mai bună
și cea mai frumoasă. Specialist în paltoane și ja-
chete exclusiv după măsură. Transformări să efep-
tuiesc punctual cu prețurile cele mai ieftine.

CLIMAX

motoare cu ulei brut și
locomobile dela 3—70 HP.

Garnituri complete de tre-
ierat cu ulei brut. —

Cea mai ieftină și cea mai sigură putere
de exploatare. Cheltulă de consum pro
HP. 1—2 fileri pe cias. Funcțiune sigură,
fără control din partea legii. Nu e pericol
de foc. Manipulare simplă.

Nu se recere mașinist cu diplomă.

Mai multe sute de mașini în funcțiune.
Preliminare și preț-curențe gratuit.

Societatea de comandă

Bachrich & Comp.

filiala fabricii de motoare

Budapest, VI., Váci-körut No 59—31.

Căsătorie.

Un tânăr prezentabil în etate de 26 ani, bun
meseriaș sau (scriitor) de familie și caracter
bun, dorește căsătoria unei fete frumoase cu
educație bună și ceva zestre.

A se scrie sub »Blind« la administrația ace-
stui ziar, alăturându-se și fotografia care se
va trimite respectivului tânăr. Asupra scrisorilor
cât și a fotografiilor se va păstra cea mai mare
discreție.

Post de contabil

caută un bărbat căsătorit, român,
absolvent al școlii comerciale, posedă
perfect în scris și graiu viabilabile: ro-
mână, maghiară, germană și sârbească.
Oferte pe adresa: I. P. Budapest, VI.,
Váci-ut 134. Întâlnit 29.